

FASCINATIE VOOR PYTHON MOLURUS MOLURUS

A FASCINATION FOR PYTHON MOLURUS MOLURUS

Daisy Teunissen
motley@live.nl

Ik werd verliefd, nee sterker nog, ik was al verliefd. Sinds ik slangen heb, vond ik grote Tijgerpythons altijd wel wat hebben, ik weet niet precies wat, maar deze soort trok mij erg aan. Grote en robuuste slangen, die je aankijken zonder ook maar een enkele blik van angst, ze eisen respect.

Medio 2007 kwam ik erachter, dat *Python molurus molurus* voor mij ideaal was, omdat deze dieren niet zo immens groot worden als *Python molurus bivittatus*. Je leest namelijk heel vaak dat mensen een Tijgerpython aanschaffen en het dier uiteindelijk weer wegdoen, omdat het beestje te groot wordt en ze er niet meer mee kunnen omgaan. Op die manier wil ik geen slangen houden en omdat ik toch graag een grote slang wilde, werd het dus *Python molurus molurus*.

Krap een half jaar later zag ik op een website een advertentie van een koppel molurusen. Ze stonden te ruil voor een mannetje albino boa. Ik heb geen seconde gewacht en vijf minuten na het plaatsen van de advertentie heb ik de dieren gereserveerd. Dolblij als een kind in een snoepwinkel een afspraak gemaakt om deze dieren op te halen. Fantastisch! Eenmaal bij de verkoper aangekomen, werden de dieren geruild en ging ik een koppel molurusen rijker naar huis. Wat was ik gelukkig zeg!

Deze dieren heb ik nu sinds maart 2008. In oktober 2010 heb ik nog een *Python molurus molurus* aangeschaft. Deze dame is van Tsjechische nakweek en is geboren in

Daisy Teunissen
motley@live.nl

I fell in love... No, better yet, I already was in love... Ever since I've been keeping snakes I've had a weak spot for large Burmese pythons, I don't know why exactly, but I have always been very attracted to this species. Big and robust snakes that can look upon a person without even a hint of fear in their eyes, they demand respect.

Around 2007 I've discovered that the Indian rock python (*Python molurus molurus*) would make the ideal snake for me, because this species does not grow as big as the Burmese python. Ever too often one sees reports on the internet on Burmese pythons which have grown too large for their owner to handle, and subsequently are sold for that reason. I do not want to keep snakes that way, and since I still wanted to keep 'large' snakes, I decided myself for *Python molurus molurus*.

Six months later I spotted an advert on a classified website offering a pair of *Python molurus molurus*, the animals were up for a trade for an albino *Boa constrictor* male. I did not hesitate for a second and five minutes later I made the deal to get these animals. I was as happy as a little kid in a candy store, and quickly arrangements were made to pick up the animals. Great! Once we arrived at the sellers' the animals were swapped and I went home with my pair of *Python molurus molurus*. Boy was I happy!

I acquired my animals in March 2008 and in October 2010 I bought a Czech captive

2006. Ik geniet er nog elke dag van. Ik vind het erg jammer dat deze dieren niet zo populair zijn. Veel mensen hebben het idee dat deze slangen niet te doen zijn, maar dat valt reuze mee, al zullen er uiteraard uitzonderingen op zijn, zoals bij elke slangensoort. Mijn koppel is qua gedrag vriendelijk tegen mij, maar ik onderschat ze nooit. Tegen mijn vriend daarentegen zijn ze niet zo tolerant. Ik weet niet waarom dat is. Overigens moet ik ook niet proberen om mijn handen in de bak te stoppen als ze hongerig zijn, iets wat ik uiteraard niet doe.

Beschrijving

Python molurus molurus lijkt qua uiterlijk zeer veel op zijn bekendere neef, *Python molurus bivittatus*. Ze is een fors gebouwde slang. De kop is duidelijk afgescheiden van de nek. De pupillen zijn spleetvormig, de iris van het oog is okergeel. De lipschubben hebben warmtegevoelige groeven. De basiskleur van het dier is olijfgroen met gele tinten, de vlekken en zadels op de rug zijn donkergroen met gele omranding.

De tekening van *Python molurus molurus* is drukker dan die van *Python molurus bivittatus*. De vlekken op de rug zijn bij laatstgenoemde meer afgerond, bij *Python molurus molurus* hebben de vlekken wat 'rafelige' randen.

De bovenzijde van de kop heeft een roze tint; de kenmerkende 'pijl' op de kop, zoals *Python molurus bivittatus* die heeft, ontbreekt of is zeer slecht te zien. De tong is roze, die van *Python molurus bivittatus* is zwart.

Over het middenstuk van het lijf omcirkelen 60 tot 75 rijen schubben het lichaam. De dieren hebben 250 tot 270 ventrale schubben, die opvallend klein zijn voor een slang van dergelijk formaat. De anaalschub is niet gedeeld en er zijn 58 tot 73 subcaudalen.

bred female *Python molurus molurus* from 2006. I enjoy these animals every day and think it's quite a shame that these animals are not as popular with other snake keepers as for example *Python molurus bivittatus* is. A lot of people have the idea that this species is feistier and harder to keep than its large cousin. Not so in my experience but of course there will be some exceptions as in every other snake species. My animals are quite docile to me but I never underestimate them.

They are not as tolerant to my boyfriend as they are to me. I have no idea why. Nevertheless would I never put my hands in the vivarium when the animals are hungry or agitated in any way.

Description

Python molurus molurus closely resembles its more well-known cousin *Python molurus bivittatus*. It is a large, heavy built snake, its head somewhat wider than the neck. The pupils are slit like, the overall eye-colour is ocker-yellow. The supralabials (lip scales) have heat pits in them. Their base colour is olive green with yellow markings, the blotches and saddles on the back are dark green with yellow edges. The pattern of *Python molurus molurus* is more vivid than that of *Python molurus bivittatus*. The latter has blotches with very distinct borders, whereas the spots in *Python molurus molurus* have "frayed" edges.

The top of the head has a pinkish hue; the distinctive 'arrow' on the head of *Python molurus bivittatus* is missing or very poorly visible. The tongue is pink while that of *Python molurus bivittatus* is black. 60 to 75 rows of scales encircle the snake at midbody and the animals have 250 op to

Python molurus in copula. Foto Daisy Theunissen.

Beide sexen bezitten sporen ter hoogte van de anaalschub. Dit is een rudimentair overblijfsel van wat eens de achterpoten waren, en deze sporen gebruiken de mannetjes

270 ventral scales, which are remarkably small for a snake this size. The anal scale is undivided, and the animals have 58 to 73 subcaudal scales. Both sexes have a 'spur' on both sides of the ventral scale, a rudimentary leftover of what once were hind legs. These spurs are used by the males to stimulate the females in the mating season.

The scalation of the animal is nearly identical to *Python molurus bivittatus*, with the only exception that in *Python molurus molurus* the 6th and 7th supralabial scales touch the eye, and in *Python molurus bivittatus* the eye is encircled with a row of subocular scales

Het sonderen van Python molurus.

Python molurus. Foto Daisy Theunissen.

om de vrouwelijke dieren te stimuleren in de paartijd.

Qua beschubbing is het dier vrijwel gelijk aan *Python molurus bivittatus*, met als enige uitzondering dat bij *Python molurus molurus* de zesde en zevende supralabiaal

Python molurus. Foto Daisy Theunissen.

There is quite some debate about the size of this species. Snake keepers and scientific literature report *Python molurus molurus* to be smaller than *Python molurus bivittatus*, with a record length measured at 3.6 meters. However, in the book *Snakes of India* by Romulus Whitaker, a maximum length of 7 meters is reported. Personally I think this is a mix up with *Python molurus bivittatus*, or a misprint in the book.

Scientifically there have been quite some taxonomic changes within this species. Previously three subspecies were recognized: *Python molurus molurus*, *Python molurus pimbura* and *Python molurus bivittatus*. The Ceylonese python (*Python molurus pimbura*) is not considered a subspecies anymore, but is now recognized as a locality of *Python molurus molurus*. In my opinion *Python molurus pimbura* has a calmer pattern of blotches, and has a lighter overall colour compared to mainland animals.

het oog raken. Bij *Python molurus bivittatus* is het oog omcirkeld door een rij suboculairschubben.

Er is nogal wat discussie over het formaat van deze soort. Zowel in de hobby als in de literatuur, wordt *Python molurus molurus* beschreven als een kleinere soort dan *Python molurus bivittatus*, met een recordlengte van 3,6 meter. Er wordt echter in het boek *Snakes of India* van Romulus Whitaker melding gemaakt van een maximumlengte van zeven meter. Ikzelf ga er eerlijkheids halve van uit dat dit een verwarring is met *Python molurus bivittatus*, of een drukfout in het boek is.

Wetenschappelijk is er veel veranderd in de taxonomie van deze dieren. Voorheen werden er drie ondersoorten erkend van deze slang: *Python molurus molurus*, *Python molurus pimbura* en *Python molurus bivittatus*. De Sri Lanka Tijgerpython (*Python molurus pimbura*) wordt tegenwoordig echter niet meer gezien als ondersoort, maar als lokale vorm van de nominatform. Zelf ben ik van mening dat de dieren van Sri Lanka een rustiger patroon hebben en een lichtere kleur dan de dieren van het vasteland.

Het verspreidingsgebied van *Python molurus molurus* ligt voornamelijk in India, waar het dier door het hele land gevonden wordt - zij het spaarzaam. Verder komen de dieren voor in Pakistan, Nepal, Bangladesh, Bhutan en uiteraard Sri Lanka.

Mijn dieren

Mijn dieren worden op dit moment individueel gehuisvest in terraria van 125 cm breed bij 80 cm diep en 60 cm hoog, maar ze krijgen uiteindelijk een verblijf van 120 cm breed, 140 cm diep en 60 cm hoog. De ver-

This snake mainly occurs in India (throughout the whole country, albeit very scarcely) Furthermore they are found in Pakistan, Nepal, Bangladesh, Buthan and of course Ceylon

My animals

My animals are at the moment individually housed in vivariums measuring 120 cm wide, 80 cm deep and 60 cm high, and will eventually get enclosures measuring 120 cm wide, 140 cm deep and 60 cm. Their housing is quite barren: ample layers of newspaper as bedding, a few large stones and a small water bowl. Water is an absolute necessity for this species and they always need access to fresh water. The water bowls are small on purpose because the animals regularly defecate in them, tip them over or try to soak their entire bodies in them, which can be quite messy in a closed vivarium.

As long as there are no problems with external parasites or difficulties with shedding I see no reason why the animals would need to bathe themselves (often in dirty water because the animals tend to relieve themselves while bathing), therefore I only give them small water bowls. The enclosures are misted regularly to keep the humidity in the enclosures high enough

The male measures nearly 220 cm, both females are approximately 300 cm. The females have quite a heavier morphology than the male. As a rule, males with a normal eating pattern, are generally smaller in length and a bit slimmer than the females, which is not quite surprising considering that the females can produce clutches of up to 100 eggs!

blijven zijn vrij kaal: een dikke laag kranten als bodemmateriaal, een paar grote stenen en een kleine waterbak. Water is een absolute behoefte van deze dieren. Ze hebben altijd toegang tot vers water nodig

De waterbakken zijn bewust klein, omdat de dieren zich graag ontlasten in het water en met regelmaat de waterbakken omgooien, of er met hun hele lijf in gaan liggen, wat een grote troep geeft in het terrarium.

Zo lang er geen problemen met parasieten of met het vervellen zijn, hoeven de dieren mijns inziens niet te baden (vaak in vies water, want tijdens het baden ontlasten de dieren zich vaak ook in het water), dus vandaar dat ik de waterbakken bewust klein houd. De verblijven worden wel om de paar dagen goed gespreid om de luchtvochtigheid op peil te houden.

De lengte van het mannetjesdier is om en nabij 2,20 m, die van de dames ongeveer drie meter. De man is slanker gebouwd dan de vrouwen. Mannen met een normaal eetpatroon zijn over het algemeen toch een stuk kleiner dan de dames. Maar dat is niet vreemd, als je weet dat de dames wel een legsel van honderd eieren kunnen leggen!

De dames eten beter dan de heer. Hij heeft nogal eens de neiging om te weigeren, wat ik op zich niet zo erg vind in verband met vervetting. Ik voer eens in de vier maanden een groot konijn, of een cavia in de twee maanden. De man eet voornamelijk ratten. Tijdens de paringstijd voer ik niet.

In de vrije natuur eten de dieren zeer onregelmatig en moeten ze het vaak doen met prooien die relatief minder voedingswaarde bevatten dan de prooidieren die wij in ge-

The females have a somewhat more regular eating pattern than the male, who tends to sometimes refuse to take his prey which I don't mind because I don't want him to grow fat. Once every four months I feed them a large rabbit or a guinea pig every two months. The male mostly eats rats. During the mating season I don't feed them. In the wild these animals eat very irregularly and often the prey they catch is nutritionally inferior to what we feed our animals in captivity. Ever so often there are stories in literature and on the internet of large snakes which have died because of the build-up of excessive internal fat in the body and this is something I definitely do not want to happen to my animals. This is the reason I do not feed them as much in comparison to other people who keep giant snakes.

The pair I acquired first was born in 2004, the separate female which came later was born in 2006. I now have the possibility to create two bloodlines using these three animals and I intend to create a studbook for this species, since this species is very hard to come by in the hobby and I want to minimize the risks of inbreeding with this species.

According to ISIS, the organization which keeps a database on all the animals kept in zoos and other zoological facilities around the world, there are at this moment 137 animals of this species being kept in captivity in zoos and other parks. This is a very small number compared to the 'regular' Burmese python (446 animals worldwide) and in comparison to the number of snakes being bred by professional breeders and hobby keepers it is a scary small number of animals.

Python molurus. Foto Daisy Theunissen.

vangenschap aan onze dieren voeren. Regelmatig verschijnen er in de literatuur en op internet verhalen van grote slangen die gestorven zijn aan de opbouw van excessief intern vetweefsel, en dit is iets wat ik bij mijn dieren absoluut wil voorkomen. Vandaar dat ik relatief weinig voer in vergelijking tot sommige andere houders van reuzenslangen.

De dieren die ik als koppel heb aangeschaft, zijn van 2004 en de losse dame is van 2006. Het zijn twee mogelijke bloedlijnen. Om inteelt te voorkomen, ben ik dan ook van plan een stamboek voor ze aan te maken. Het is een zeer zeldzame soort in de hobby en er zullen dan ook niet veel bloedlijnen te vinden zijn.

Volgens ISIS, de organisatie waar wordt bijgehouden welke dieren zich in welke dierenentuinen en andere zoölogische instituten

At this moment there is contact with the European Studbook Foundation (<http://www.studbooks.eu>) to see if it is feasible to create a healthy studbook for this species.

CITES regulations

These animals are listed under the CITES convention under appendix A, which basically means they are protected under this act. This fact is probably the thing that puts most would be keepers off from keeping this species, because they believe you need to go through a lot of paperwork to acquire these animals legally. In my experience all the trouble it is said to be, is a bit overrated.

It was a bit confusing when I first applied for the papers, but this was due to the fact that

bevinden, zijn er op dit moment 137 dieren wereldwijd in dierentuinen en andere parken aanwezig. Dit staat in schril contrast tot de hoeveelheid 'reguliere' Tijgerpythons (446 stuks wereldwijd) en is al helemaal weinig als men die afzet tegen de hoeveelheid nakweekdieren die op de markt worden gebracht door professionele kwekers en hobbyisten.

Er zijn op dit moment wat oriënterende gesprekken gaande met het Overkoepelend Orgaan Stamboeken (<http://www.studbooks.eu>) om te zien wat de mogelijkheden zijn voor een haalbaar stamboek voor deze soort.

CITES-wetgeving

Deze dieren staan in CITES I, bijlage A. Dat houdt dus in, dat ze beschermd zijn. Voor veel mensen is dit gegeven een struikelpunt om deze dieren aan te schaffen, omdat ze van mening zijn dat het nogal wat papieren rompslomp met zich meebrengt. Dit valt in de praktijk heel erg mee.

In het begin vond ik het ook lastig, maar dat komt omdat het me slecht werd uitgelegd. Na een paar telefoontjes en toegezonden formulieren was het mij in ieder geval allemaal duidelijk. Deze dieren moeten ook gechipt worden zodra ze groot genoeg zijn.

Python molurus. Foto Daisy Theunissen.

the procedures were simply not explained properly to me. A few phone calls with the Dutch ministry for agriculture and the EU certificates made it all quite clear to me and I had no difficulties in getting the permit for this species. Once the animals are large enough they need to be made identifiable by means of inserting a microchip under the skin. Once the keepers name is on the EU certificate, and the unique number which is on the microchip is also on this certificate, the animals can be traded at any time. The animal is, with the microchip, forever linked to the certificate which serves as a passport for the animal.

Breeding

I have not yet succeeded in breeding this species, probably because of their age. The breeder where my first pair came from bred this species for the first time when the parent animals were 10 years old. I did notice some mating activity in late 2008 and the beginning of 2010 with the animals from 2004. I did not cycle the animals, although the ambient temperature in the animal room was a bit lower than regular.

This season I am planning on cooling them a bit in order stimulate breeding. However, the female born in 2004 will not take part in any breeding attempts in the near future. From 2008 up to 2010 I had no other choice than to use brother and sister for my breeding attempts. Now however, with the acquisition of an unrelated female, this new animal will be the main breeding animal in my collection. In the meantime I am looking for a suitable partner for my 2004 female

The mating season for these animals is from December to February. The cooler temperatures trigger ovulation in the females and

Zodra dat is gebeurd en het EG-certificaat staat op naam, dan kunnen de dieren vrij verhandeld worden. De chip dient namelijk als een soort paspoort. Een chipnummer is immers altijd uniek.

Kweken

Kweken is me tot op heden nog niet gelukt, maar dat wijt ik aan hun leeftijd. De dieren zijn waarschijnlijk nog niet oud genoeg. De kweker van mijn dieren had pas succesvolle nakweek met de ouderdieren, toen ze ongeveer tien jaar oud waren. Ik heb wel twee jaar paringen gezien bij het koppel uit 2004. Die vonden plaats eind 2008 en begin 2010. Ik heb verder geen verkoeling gehad bij deze dieren. Wellicht een paar graden lager dan de reguliere kamertemperatuur.

Dit jaar wil ik toch met een goede afkoeling weer een poging wagen om nakweek te krijgen van deze dieren. Het koppel uit 2004 gaat echter nooit meer bij elkaar. Van 2008 tot 2010 had ik, voor wat betreft kweekpogingen geen andere keus dan broer en zus te gebruiken. Nu ik een onverwant vrouwtje heb, zal ik met haar kweekpogingen ondernemen. Voor het vrouwtje uit 2004 zoek ik nog een geschikte partner.

De paartijd van deze dieren is in de maanden december tot februari. De koelere temperaturen zorgen voor een ovulatie bij de vrouwelijke dieren en bespoedigen de spermatogenese bij de mannetjes. Deze slangen leggen de eieren tussen maart en juni en een legsel kan variëren van tien tot honderd eieren, die tussen de 58-72 dagen moeten incuberen bij een temperatuur van om en nabij de 30 graden Celsius

spermatogenesis in males. These snakes lay their eggs from March up to June and clutch sizes may vary from 10 up to 100 eggs, which hatch after 58-72 days at an incubation temperature of about 30 degrees Celsius.

This species, like some other python species, is capable of brooding the eggs itself by coiling round the eggs and raising its body temperature by muscle spasms.

I really would like to let my females to brood their eggs like this, but if the first nest is too small in my opinion I will hatch them artificially by means of a regular incubator.

Epilogue

As far as I know there are no colour or pattern morphs in this species. This is no surprise, because they are very seldom bred in captivity. On the one hand this is good for the species, the downside to this is that the lack of fancy colours and patterns keeps the animals from getting the popularity they deserve. Potential owners of Burmese pythons rather buy a regular Burmese for a lot less money and with a lot less paperwork than one has to go through to keep *Python molurus molurus*. If no action taken by either professional keepers or hobbyists this species might not last very long anymore.

I'll keep trying to raise this animals' popularity amongst snake hobbyists, and would really like to get in touch with other keepers of *Python molurus molurus* to make a complete inventory of how many (or how few) animals we could potentially add to the studbook.

Deze slang broedt, net als sommige andere pythons, zelf de eieren uit. Ze kan haar lichaamstemperatuur verhogen door spieren samen te trekken. Dit lijkt me ontzettend leuk om mijn dieren dit zelf te laten doen, maar als het eerste legsel een klein legsel is, zal ik er toch voor kiezen om de eieren in de stoof te leggen.

Naschrift

Voor zover ik weet bestaan er van deze soort nog geen kleur- of patroonmutaties, iets wat in wezen niet zo vreemd is, gezien het feit dat er maar zeer zelden met deze soort wordt gekweekt. Enerzijds is de afwezigheid van genetische mutaties mooi voor de soort, het nadeel is echter dat door het ontbreken van interessante kleuren en patronen het dier niet de populariteit geniet die het eigenlijk zou moeten hebben...

Potentiële Tijgerpythonbezitters kopen helaas liever een reguliere Tijgerpython voor een fractie van de prijs, en met een stuk minder papierwerk dan dat ze een *Python molurus molurus* aanschaffen. Dit gaat misschien de doodsteek voor de soort worden, als er geen actie ondernomen wordt door hobbyisten of professionals.

Ik blijf in ieder geval mijn best doen om deze dieren wat populairder te maken binnen de hobby en ik wil bij deze ook graag bezitters van *Python molurus molurus* vragen contact met mij op te nemen om te kunnen inventariseren hoeveel dieren er mogelijk aan het stamboek toegevoegd kunnen worden.

Contact

If you have any more questions about my snakes you can contact me by email. motley@live.nl

References

Jerry G. Walls, 1998. *The Living Pythons*. T. F. H. Publications, pp. 131-142; ISBN 0-7938-0467-1.

Mark O'Shea, 2007. *Boas and Pythons of the World*. New Holland Publishers, pp. 80-87; ISBN 978-1-84537-544-7.

Minton, S. A. (1966). 'A contribution to the herpetology of West Pakistan'. *Bulletin of the American Museum of Natural History* 134 (2): 117-118.

R. Whitaker, A. Captain, 2004, *Snakes of India, The field guide*. Chennai, India: Draco Books, ISBN 81-901873-0-9.

Mehrtens JM., 1987. *Living Snakes of the World in Color*. New York: Sterling Publishers. 480 pp. ISBN 0-8069-6460-X.

<http://digitallibrary.amnh.org/dspace/handle/2246/1129>.

<http://www.srilankareptile.com>

Translated into English by the author.

English corrections: René van der Vlugt.